

Soile Elämän virralla

Soilella ja minulla oli 43 yhteistä vuotta myötä- ja vastoinikäymisineen. 9.5.2008 tuli kutsumaton vieras, joka erotti meidät. Tunkeilija vei vaimoni kaamealle kuoleman virralle. Tuohon virtaan puolisoni joutui kaikkien muiden lailla astumaan.

Tuossa hetkessä suurin osa ihmisistä astuu ”suureen tuntemattomaan”. – Todellisuudessa he astuvat ikuiseen toivottomuuteen. – Mutta näin ei ollut Soilen suhteen. Kuoleman pistin oli yrittänyt jo monta kertaa rusikoida häntä. Nyt hän, joka näytti olevan voitettu, sai voittajan osan. Kun Soilen jalat koskettivat synkkää virtaan, niin kuolema kauhuissaan pakeni, ja rakkaani saattoi riemuiten huudahtaa: ”Kuolema, missä olet! Missä on pistimesi!”

Sillä tämän katoavaisen pitää pukeutuman katoamattomuuteen, ja tämän kuolevaisen pitää pukeutuman kuolemattomuuteen.

Mutta kun tämä katoavainen pukeutuu katoamattomuuteen ja tämä kuolevainen pukeutuu kuolemattomuuteen, silloin toteutuu se sana, joka on kirjoitettu: "Kuolema on nieltä ja voitto saatu".

"Kuolema, missä on sinun voittoni? Kuolema, missä on sinun otasi?"

Mutta kuoleman ota on synty, ja synnin voima on laki.

Mutta kiitos olkoon Jumalan, joka antaa meille voiton meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta! (1. Kor. 15:53-57)

Kuoleman ote oli murtunut, ja voittaja huomasi astelevansa Elämän virran rannalla Jumalan paratiisissa. – Miksi näin?

Soile oli vaeltanut Jeesuksen seurassa lähes 56 vuotta. Jeesus oli kulkenut edellä kuoleman virtaan ja voittanut ristin kuolemassaan tuon vihollisista viimeisen. Soile kulki Jeesuksen jalanjäljissä ja hän peri sen voiton, jonka Jeesus oli saanut synnistä ja kuolemasta.

Nyt Soile odottaa minua paratiisissa, Jumalan ihanassa puutarhassa. Minä seuraan pian puolisoni perässä. Ainoa turvani kuoleman kauhuja vastaan on Mestarini, jota minäkin olen seurannut 56 vuotta.

Soile on nyt kotona Jumalan luona! Minä jäin yksin – ypöyksin!

Suruni on käsittämättömän syvä.

Perillä Elämän virralla minunkin kyyneleeni pyyhittää pois.

Surussa

Osmo